

Dosarul nr.2ra-1182/22
2-21135004-01-2ra-26082022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: M. Muruianu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cotruță, I. Țurcan, V. Cotorobai)

ÎN C H E I E R E

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gatman Liliana,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gatman Liliana
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Inspectoratul General al
Poliției cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, prin care s-a
respins apelul declarat de Gatman Liliana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2021, Gatman Liliana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Inspectoratul General al
Poliției, cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivare, a invocat că la 11 martie 2018, a fost implicată într-un accident
rutier.

La 05 mai 2018, agentul constatator Roman Chirica a întocmit pe numele său
un proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 03810288 privind
comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 242 alin.(2) Cod contravențional,
fiind aplicată sancțiunea contravențională în sumă de 1500 lei și șase puncte de
penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție la 18 mai 2018 a
depus contestare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 martie 2020,
contestația depusă a fost admisă, procesul contravențional pornit a fost încetat, în
legătură cu faptul că nu există fapta contravențională în acțiunile Lilianeii Gatman.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020 a fost menținută
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 martie 2020.

Astfel, prin acțiunile ilicite efectuate în cauza nr. 2017978084, i-au fost
pricinuite daune morale și materiale considerabile, pe măsură ce s-a stabilit lipsa
vinovăției sale în săvârșirea contravenției imputate, or, faptul că acțiunile sale nu

întrunesc faptul contravenției urma să fie percepută de organele statului la faza inițială de pornire a urmăririi contravenționale, fără a o obliga să recunoască o contravenție înscenată însăși de organul statului, care nu a comis-o și fără a admite intruziuni în libertatea, siguranța, viața privată și familială, inclusiv neadmiterea tragerii ilegale la răspundere contravențională.

Începând cu 12 martie 2018 și până la 19 martie 2020 a parcurs printr-un calvar organizat de acțiuni ale organelor statului, acțiuni de nelegiuire, care i-au provocat mari suferințe, inclusiv familiale, dar și pierderi materiale și a explicat că, a fost plasată sub urmărire contravențională, acuzată de o faptă care nu a comis-o, audiată în calitate de contravenient și sancționată, ca în final să fie anulat proces-verbal cu privire la contravenție, din motiv că în acțiunile acesteia nu există în general faptul contravenției, astfel fiindu-i restrânse arbitrar drepturile constituționale legate de libertate, dreptul la libera circulație, siguranță, viață privată.

Acțiunile ilegale ale organelor statului și impactul acestora în societate, a fost în măsură să suporte înjosirile și batjocura consătenilor, deoarece adevărații făptași sunt consăteni și au răspândit știrea despre accident și vinovăția sa în totul satul, prin care în permanență deja i se reproșa despre faptul că este vinovată de accident.

Reclamanta a susținut că a avut de suferit o demoralizare profundă, fiindu-i subminată încrederea, atât în sine, cât și în organele de resort, în acest sens micșorându-se posibilitatea de activitate creativă și reintegrare, iar acțiunile ilicite ale organului statului au avut un impact negativ, fiindu-i create obstacole morale și fizice, pierdere de timp, energie, stres și suferință psihică, dar și prejudicii materiale și reieșind din cele expuse, mărimea compensației bănești care poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate ar fi de 20 000 lei pentru prejudiciul moral fiind unul rezonabil.

Totodată, reclamanta a invocat că a suferit și un prejudiciu material, format din cheltuielile suportate în cadrul cauzei contravenționale, beneficiind de asistența juridică acordată de către BAA „Berliba, Ungurean și Partenerii” (BWVPartener), achitând suma de 3550 lei.

Prin urmare, a susținut că, activitatea inefficientă și defectuoasă a organului de poliție, contrar art. 3 și 6 din CEDO a dus la lipsa constatării reale și corecte a adevăratului contravenient. Astfel, prejudicii aduse trebuie să fie suportate de stat, or, participanți la circulația în traficul rutier, care au fost implicați în accidentul rutier din 11 martie 2018, nu au fost decât conducătorii auto ale celor două vehicule, iar în condițiile în care instanța judecătorească a exclus definitiv și cu certitudine vinovăția unuia dintre cei doi participanți la accidentul rutier din 11 martie 2018, anume a subsemnatei, iar vinovăția lui Andrei Vrîncean, agentul constatator și organul de poliție nu a dorit să constate, prin ce este legal și firesc, de a suporta lipsa activității efective și inacțiunilor organelor statului de către stat.

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 2158/09A s-a constatat că valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculul marca Toyota Auris este de 74888,31 lei.

Reclamanta a solicitat, constatarea faptului încălcării drepturilor fundamentale ale sale, prin acțiuni de urmărire contravențională ilegală și tragere ilegală la răspundere contravențională, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului material în mărime totală de 74888,31 lei, a

prejudiciului moral în mărime totală de 20 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Gatman Liliana către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că în speță nu sunt aplicabile prevederile art.3 în coroborare cu dispozițiile art.6 al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

Instanța a conchis că Ministerul Justiției nu este responsabil de repararea prejudiciului solicitat de Gatman Liliana, respectiv nu este pârâtul corespunzător, iar reclamanta nu a înaintat pretenții către Inspectoratul General al Poliției, indicându-l în calitate de intervenient accesoriu în acțiunea.

Totodată, este neîntemeiată cerința reclamantei de încasarea a prejudiciului material adus automobilului său în urma accidentului rutier, ținând cont că speței nu îi sunt aplicabile cerințele Legii nr.1545, deoarece tragerea la răspundere contravențională a reclamantei a fost operată exclusiv de organul de poliție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2021, avocatul stagiar Zaica Iurie în interesele Lilianeii Gatman a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021 solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, cu admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de Gatman Liliana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021.

La 03 august 2022, Gatman Liliana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată și emisă fără examinarea și soluționarea problemelor înaintate.

Examinând cauza instanțele nu au luat în considerație argumentele apelantei și nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, încălcând normele de drept material și procedural.

Soluția instanțele ierarhic inferioare este nemotivată, contravine jurisprudenței Curții Europene.

Încălcările admise încalcă drepturile și libertățile garantate de art.6 din Convenție.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii eronat a interpretat prevederile Legii nr.1545 și ca urmare, în mod neîntemeiat a constatat netemeinicia acțiunii.

Ca temei de drept a recursului, recurentul a invocat prevederile art.432 alin.(2) lit. a), b) și c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Potrivit art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 iunie 2022, respectiv cererea de recurs declarată la 03 august 2022, se încadrează în termenul legal.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 29 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d.155).

La 02 septembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției a depus referință invocând din decizia instanței de apel este corectă, iar recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gatman Liliana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gatman Liliana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh